

Arrest

nr. 72 582 van 23 december 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 19 september 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 augustus 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 13 oktober 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat A. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 24 december 2010 toe op Belgisch grondgebied en diende op 27 december 2010 een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 16 augustus 2011 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan per aangetekend schrijven d.d. 17 augustus 2011 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing. Deze is als volgt gemotiveerd:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaring bent u een Tamil afkomstig uit Pulliampokkanai, Kilinochchi District te Sri Lanka. Tussen 1999 en eind 2003 woonde u bij een vriend van uw vader in Manipay. U ging naar Manipay om te werken en u verliet uw dorp uit angst voor de LTTE (Liberation Tigers of Tamil Eelam). In 2003 kwam het leger drie maal langs bij de woning van die vriend van uw vader. Uit angst keerde u terug naar de Vanni streek. Uw vader overleed in 2007. In 2008 schoof de burgeroorlog steeds dichterbij uw dorp. De LTTE dwong jongeren om zich aan de sluiten. Uw moeder wilde dit niet, aangezien ze uw broer, die lid was van de LTTE, al verloor in 1998. Uit angst voor de LTTE vluchtte u in november 2008 weg uit uw dorp. Eind november 2008 verliet u Sri Lanka met het vliegtuig. U verbleef daarna tot 19 december 2010, tot op het moment dat uw visum voor Europa in orde was, in Dubai. Via een onbekend land kwam u op 24 december 2010 aan in België. Op 27 december 2010 vroeg u asiel aan. Ter staving van uw asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: uw identiteitskaart, uw geboorteakte, een ander identiteitsdocument en een verklaring van de justice of peace.

B. Motivering

Het CGVS (Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen) hecht geen geloof aan uw verklaring dat u gezocht wordt in Sri Lanka omwille van banden met de LTTE (Liberation Tigers of Tamil Eelam). U haalt in uw relaas twee elementen aan waarop de Sri Lankaanse autoriteiten zich baseren om u te verdenken van banden met de LTTE: een aanvaring met de autoriteiten in 2003 te Manipay en het lidmaatschap van u broer bij de LTTE. Beide elementen worden in twijfel getrokken door het CGVS. U verklaart dat de militairen u in 2003 drie keer kwamen zoeken in Manipay in het huis van een vriend van uw vader waar u op dat moment verbleef. Het CGVS hecht geen geloof aan uw verklaring dat u in die periode verdacht werd van banden met de LTTE. Ten eerste, hebt u over deze problemen, hoewel ze belangrijk zijn in uw vluchtrelaas, niets verteld tijdens het afnemen van de vragenlijst uitgevoerd door DVZ (Dienst Vreemdelingenzaken) in opdracht van het CGVS (zie vragenlijst CGVS, p. 2). Tijdens dat eerste gehoor vermeldt u wel dat het leger drie maal langs kwam, maar u verklaart ook dat dit bij uw thuis gebeurde en dat u door het leger ondervraagd werd. Tijdens het gehoor bij het CGVS verklaart u dat het leger langskwam bij het huis van de vriend van uw vader in Manipay en laat u bovendien uitschijnen dat u er op dat moment niet was (zie gehoorverslag CGVS, p. 3 en 4). Ten tweede, zijn uw verklaringen over deze gebeurtenissen vaag en onsamenhangend. U vertelt een warrig verhaal waarin het leger wapens en explosieven vond in het kippenhok van een huis van een vriend van u. Deze wapenvondst werd gelinkt aan een explosie in Jaffna en vervolgens werd u meegedeeld dat u met deze explosie iets te maken zou hebben (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Wanneer u gevraagd wordt waarom er een link gemaakt werd tussen u en de explosie stelt u dat dit gebeurde omdat uw vrienden regelmatig het huis van de vriend van uw vader in Manipay bezochten en dat deze vrienden zich later bij de LTTE aansloten. Daarom verdacht men u ook van banden met de LTTE (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Wanneer u daarna gevraagd wordt waarom men dan eerst langskwam bij de vriend van uw vader, waar u op dat moment verbleef en voor de wapenvondst, antwoordt u naast de vraag door te stellen dat u tussen 1999 en 2003 in Manipay woonde (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). De vraag wordt herhaald en u antwoordt dat men eerst daar langs kwam omdat men u verdacht van banden met de LTTE (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Daarna wordt u gevraagd waarom men u verdacht van banden met de LTTE en dan is het plots niet meer het gevolg van de activiteiten van uw vrienden, maar is het omdat uw oudere broer bij de LTTE zat (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Later in het gehoor, wanneer u nog eens gevraagd wordt waarom het leger al langs kwam bij die vriend van uw vader voordat die gebeurtenissen met betrekking tot de explosie plaatsvonden antwoordt u terug dat de bezoeken van uw vrienden aan dat huis van de vriend van uw vader aan de basis liggen (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Wat er ook van zij, u hebt geen eenduidige verklaring waarom het leger op zoek was naar u voordat er wapens gevonden werden bij uw vriend en u hebt ook geen duidelijke verklaring waarom er een link gelegd wordt tussen u en de explosie in Jaffna. Later in het gehoor, wanneer u gevraagd wordt wat u vreest indien u zou terugkeren, verklaart u dat alle Tamils beschouwd worden als lid van de LTTE (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Dit is niet het geval. Volgens de richtlijnen van het UNHCR (blauwe map, punt 1) uit 2010 blijkt dat een Tamil uit het noorden of uit het oosten zonder profiel geen risico op vervolging loopt. Deze richtlijnen zijn nog steeds up-to-date (blauwe map, punt 2). Enkel Tamils die verdacht worden van banden met de LTTE lopen risico op vervolging. Daarom wordt u gevraagd waarom u specifiek risico op vervolging loopt. Uiteindelijk blijkt dat het lidmaatschap van uw broer bij de LTTE de enige reden is waarom men u persoonlijk zou viseren (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Het CGVS hecht geen geloof aan het lidmaatschap van uw broer bij de LTTE. U hebt geen enkele kennis over de banden van uw broer bij de LTTE. U kan enkel vertellen dat hij een lid was van de LTTE. U weet niet waar hij gestorven is (zie gehoorverslag CGVS, p. 5), u weet niet welke rang uw broer had binnen de LTTE, u kent zijn LTTE-naam niet en u weet niet waar hij overal gevochten heeft voordat hij stierf een overlijdensakte van uw broer kon u ook niet voorleggen (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Bijgevolg kan het CGVS geen geloof hechten aan uw verklaring dat u banden had met de LTTE en dat u om die reden gezocht wordt door de Sri Lankaanse autoriteiten. Uit wat vooraf gaat kan worden besloten dat er

geen geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas. In de gegeven omstandigheden is er geen enkele reden waarom u niet naar Sri Lanka zou kunnen terugkeren. Uit de richtlijnen van het UNHCR 'UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Sri Lanka' (dd. 5 juli 2010) blijkt dat de oorlog op 19 mei 2009 eindigde met de overwinning van het Srilankaanse leger op de LTTE. Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Evenmin kan worden gesteld dat er in uw geval een reëel risico op ernstig schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou bestaan. U hebt bovendien geen enkele kennis over de valse paspoorten waarmee u reisde (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Zo kon u enkel de naam geven dat op het paspoort stond waarmee u van Dubai naar Europa reisde. Dat u zelfs de naam niet kende van het land waar u in Europa aankwam is niet overtuigend. Van een vreemdeling die reist met een vals paspoort kan worden verwacht dat hij essentiële informatie betreffende dit paspoort, zoals de naam, geboortedatum, geboorteplaats, verkregen visa, het land en het doel waarvoor de visa werden verkregen, zonder enig probleem zou kunnen meedelen, gelet op de kans die hij loopt om bij een controle aangehouden en ondervraagd te worden omtrent zijn identiteit en zijn reisdoel. Het is immers algemeen geweten dat op internationale luchthavens veelvuldige identiteitscontroles plaatsvinden en dat de mogelijkheid bestaat om er grondig te worden ondervraagd over reisdocumenten en identiteit, en dit telkens op individuele basis. Vooral vluchten uit niet-Schengenlanden worden bij aankomst in de Schengenzone aan strenge controles onderworpen. Gelet op het grote risico dat u liep om door het luchthavenpersoneel aan herhaalde identiteitscontroles en bevestigingen te worden onderworpen met betrekking tot uw persoon en uw reisdoel, kan redelijkerwijs verwacht worden dat uw reis grondig werd voorbereid teneinde het risico om tijdens een van de controles door de mand te vallen, te minimaliseren, temeer u blijkens uw verklaringen actief wordt gezocht door de autoriteiten. De vaststelling dat u niet meer gegevens over het door u gebruikte paspoort kan verstrekken, wijst dan ook op een gebrek aan medewerking en doet vermoeden dat u met eigen documenten bent gereisd waardoor de geloofwaardigheid dat u door de Srilankaanse autoriteiten wordt gezocht ernstig wordt ondermijnd. Overige documenten zijn niet van die aard dat ze de beslissing in positieve zin kunnen ombuigen, integendeel. U legt uw identiteitskaart (groene map, punt 1) en uw geboorteakte (groene map, punt 2) voor en u verklaart over beide documenten dat de vriend van uw vader deze recent voor u heeft opgevraagd (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Dit is merkwaardig. U verklaart dat de vriend van uw vader moest verhuizen van Manipay naar Colombo omwille van problemen die hij kreeg veroorzaakt door u (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Toch gaat deze zelfde persoon officiële identiteitsdocumenten opvragen en afhalen van iemand die voortvluchtig is en die de oorzaak is van zijn problemen. Dit ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaring dat hij moest vluchten tengevolge van uw beweerde problemen. Bovendien wijst het gemak waarmee hij officiële documenten van u kan opvragen erop dat de Sri Lankaanse autoriteiten u niet zoeken. Het andere identiteitsdocument en de verklaring van de Justice of Peace zeggen enkel iets over uw identiteit. Deze wordt niet in vraag gesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In enig middel voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht. Na een theoretisch betoog stelt verzoeker dat de beslissing niet gedragen wordt door deugdelijke motieven. Wat de vrees voor vervolging betreft, legt verzoeker uit dat hij twee elementen aanhaalde waarop de Sri Lankaanse autoriteiten zich baseren om hem te verdenken van banden met de LTTE, namelijk de aanvaring met de autoriteiten te Manipay enerzijds en het lidmaatschap van zijn broer anderzijds. Verzoeker vermeldt dat hij tijdens het eerste gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken wel degelijk heeft vermeld dat het leger drie keer is langs geweest toen hij bij de vriend van zijn vader verbleef en tevens dat hij in 2003 door de autoriteiten werd gezocht. Verzoeker volhardt eveneens in zijn verklaringen dat het leger wapens en explosieven vond in het kippenhok van het huis van zijn vriend. Deze wapenvondst werd volgens verzoeker gelinkt aan een explosie in Jaffna, waarvan hij verdacht werd. Wat het lidmaatschap van zijn broer bij de LTTE betreft, bevestigt verzoeker dat zijn broer is gestorven en niet weet welke rang hij had bij de LTTE. Hij kent evenmin zijn naam bij de LTTE en weet ook niet waar zijn broer gevochten heeft. Dit neemt volgens verzoeker niet weg dat zijn broer lid was van de LTTE en dat hij om die reden verdacht werd banden te hebben met de LTTE. Verzoeker vermeldt daarnaast dat hij niet kan terugkeren naar zijn thuisland omdat alle Tamils beschouwd worden als lid van de LTTE. Verzoeker deelt betreffende zijn reisdocumenten mee dat hij geen kennis heeft over

de valse paspoorten waarmee hij gereisd heeft, maar dat hij wel een naam kon geven die op het paspoort stond waarmee hij van Dubai naar Europa reisde. Verzoeker legt uit dat de smokkelaar alles heeft geregeld voor hem, waardoor hij moeiteloos Europa kon binnentreden. Ook al stelt het Commissariaat-generaal dat het onwaarschijnlijk is dat hij zo gemakkelijk de Schengenzone kon binnentreden, volhardt verzoeker in zijn verklaringen hieromtrent.

2.2. In de bestreden beslissing wordt de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd en wordt in de eerste plaats gewezen op verzoekers tegenstrijdige verklaringen. Bij het afleggen van zijn verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken zou verzoeker niet hebben vermeld dat de militairen hem in 2003 kwamen zoeken in het huis van een vriend van zijn vader, maar verklaarde hij integendeel dat het leger langskwam bij hemzelf thuis. Daarnaast stelt de commissaris-generaal vast dat verzoekers verklaringen over deze gebeurtenissen vaag en onsamenhangend zijn. In de bestreden beslissing wordt vervolgens aangegeven dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers bewering dat alle Tamils beschouwd worden als lid van de LTTE, aangezien dit niet overeenstemt met informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en dat evenmin geloof kan worden gehecht aan verzoekers bewering dat zijn broer lid was van de LTTE, aangezien verzoeker hierover een te beperkte kennis heeft. Bijgevolg besluit de commissaris-generaal dat geen geloof kan worden gehecht aan het asielerlaas. Verder wijst de commissaris-generaal op het gebrek aan actueel karakter van de vrees omdat uit de informatie waarover deze beschikt blijkt dat het conflict op 19 mei 2009 ten einde kwam. Er werd ook een te beperkte kennis vastgesteld van verzoeker over zijn reisroute en de documenten waarmee hij naar België kwam, waardoor zijn geloofwaardigheid verder ondermijnd wordt. De overige documenten die verzoeker neerlegde, zijn volgens het Commissariaat-generaal niet van die aard dat ze de beslissing in positieve zin kunnen ombuigen. Het is trouwens merkwaardig, zo wordt in de beslissing terloops opgemerkt, dat de vriend van verzoekers vader, die omwille van hem moest verhuizen, officiële identiteitsdocumenten gaat afhalen van iemand die voortvluchtig is en die de oorzaak is van zijn problemen. Bovendien wijst het gemak waarmee men officiële documenten van verzoeker kan opvragen erop dat de Sri Lankaanse autoriteiten hem niet zoeken.

2.3. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in zijn middel beperkt tot het herhalen van zijn asielmotieven en in zijn eerdere verklaringen volhardt, zonder de vastgestelde ongeloofwaardigheden *in concreto* te weerleggen. De Raad wijst erop dat het louter herhalen van de asielmotieven niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar hij in gebreke blijft. Door enkel te herhalen dat hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken reeds had vermeld dat het leger driemaal was langsgeslagen, verklaart verzoeker niet waarom hij bij het Commissariaat-generaal verklaarde dat dit gebeurde in het huis van een vriend van verzoekers vader en dat verzoeker er op dat moment niet was (stuk 4, gehoorverslag CGVS 12/07/2011, p. 3), terwijl hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat ze bij hem thuis langskwamen en hem ondervroegen (stuk 11, Vragenlijst DVZ, p. 2). Verzoeker verzuimt deze tegenstrijdigheid te weerleggen, waardoor deze gehandhaafd blijft. Daarnaast merkt de Raad op dat verzoeker zijn gebrek aan kennis over de lidmaatschap van zijn broer bij de LTTE enkel bevestigt door te stellen dat hij er niets over weet, zonder meer. Tenslotte poneert verzoeker wederom dat alle Tamils gezien worden als lid bij de LTTE, zonder de informatie van het Commissariaat-generaal te weerleggen waarin wordt gesteld dat een Tamil uit het noorden of uit het oosten zonder profiel geen risico op vervolging loopt (stuk 15, Landeninformatie, UNHCR Guidelines). Ten overvloed merkt de Raad op dat verzoeker niets inbrengt tegen het vastgestelde gebrek aan actuele karakter van de door verzoeker voorgehouden vrees voor vervolging of risico op ernstige schade. Uit het administratief dossier blijkt immers dat er sedert het einde van het conflict op 19 mei 2009, dat overigens dateert van latere datum dan verzoekers vertrek uit zijn land van herkomst, geen substantiële wijzigingen van de veiligheidssituatie hebben plaatsgevonden, waardoor er voor een Tamil met het profiel van verzoeker geen actuele vrees of risico bestaat (stuk 15, bevestiging up-to-date Guidelines).

2.4. Onduidelijkheid omtrent de reisroute houdt een negatieve indicatie in met betrekking tot de geloofwaardigheid. De Raad stelt vast dat verzoeker ook zijn verklaringen in verband met de reisroute enkel herhaalt, zonder de motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht te stellen.

2.5. Voor iedere vorm van internationale bescherming, ook voor de subsidiaire bescherming, wordt de geloofwaardigheid van het relaas vereist (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van

de vreemdelingen (vreemdelingenwet) met artikel 4, lid 5 richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Naar aanleiding van het onderzoek van het middel werd reeds vastgesteld dat het feitenrelaas van verzoeker ongeloofwaardig is waardoor bijgevolg niet kan worden aangenomen dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

2.6. De beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden

Het enig middel is ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag) en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig december tweeduizend en elf door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. A. DE LUYCK,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DE LUYCK

F. TAMBORIJN